> Ponadto dam błogosławieństwo im oraz okolicy mojego pagórka. Będę zsyłał deszcz w swoim czasie, będą to deszcze błogosławieństwa.
>
> *— Ezechiela 34:26*

Książka: Stary Testament / Ezechiela
Tematy: błogosławieństwo, Wszechmocny

Interpretacja:
Ezechiela 34:26 przypomina nam o trosce i ochronie, jakimi Bóg otacza swój lud. W tym wersecie Bóg ukazuje swą gotowość do pobłogosławienia ziemi i jej mieszkańców. Obietnica, że Bóg „ześle deszcz we właściwym czasie", ma szczególne znaczenie w społeczeństwie rolniczym, w którym deszcz jest niezbędny do życia i utrzymania.

Co oznacza stwierdzenie, że „Bóg pobłogosławi ich oraz okolice mojego wzgórza"?

Aby zrozumieć tę obietnicę, trzeba pojąć jej kontekst. *Ezechiel* został powołany do prorokowania Izraelitom w czasie kryzysu – podczas niewoli babilońskiej. Wielu Izraelitów zostało przesiedlonych z Ziemi Obiecanej do Babilonu, a ci, którzy pozostali, zmagali się z niezwykle trudnymi warunkami. Pośród tego chaosu Bóg posłał Ezechiela, by wezwał Izraelitów do nawrócenia i dochowania Mu wierności.

W 34. rozdziale Ezechiel piętnuje przywódców Izraela za zaniedbania w opiece nad Bożą trzodą. W przeciwieństwie do nich, Bóg obiecuje troszczyć się o swój wierny lud, prowadząc go na zielone pastwiska i nad spokojne wody oraz chroniąc przed wilkami i chorobami. Zatem w ogólnym sensie wyrażenie „Ponadto dam błogosławieństwo im oraz okolicy mojego pagórka" oznacza Bożą obietnicę ochrony, opieki i zapewnienia

wszystkiego, co niezbędne, dla Jego ludu. Odnosi się to nie tylko do Izraelitów z czasów Ezechiela, ale także do wszystkich wierzących, którzy starają się żyć wiernie zgodnie z Bożą wolą.

Czym są „deszcze błogosławieństwa”?

Werset 26 mówi również o „deszczach błogosławieństwa”. W starożytnej Palestynie deszcz był niezbędny do wzrostu upraw i przetrwania zwierząt hodowlanych. Dlatego też deszcz postrzegano jako błogosławieństwo od Boga. W tym wersecie Bóg obiecuje zesłać „deszcze błogosławieństwa”, co sugeruje, że opady te będą dobrodziejstwem zarówno dla Bożego ludu, jak i dla samej ziemi. W kulturze żydowskiej „deszcze błogosławieństwa” mogą również oznaczać błogosławieństwo duchowe, obejmujące Bożą łaskę i miłosierdzie wobec Jego ludu. W tym sensie deszcze błogosławieństwa są porównywalne do fizycznego deszczu pod względem ich znaczenia dla życia i duchowego wzrostu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z waszym duchem. Amen.
>
> *— Filemona 1:25*

Książka: Nowy Testament / Filemona
Tematy: błogosławieństwo, laska, Jezus

Interpretacja:
Werset *Filemona 1:25* stanowi zakończenie krótkiego listu napisanego przez *Pawła* do *Filemona*, chrześcijańskiego przywódcy z Kolosów. W tej końcowej części listu Paweł życzy Filemonowi, aby łaska naszego Pana *Jezusa Chrystusa* towarzyszyła jego duchowi.

Czym jednak jest łaska Jezusa Chrystusa i dlaczego jest ona tak ważna dla chrześcijan?

Łaska Jezusa Chrystusa to życzliwość i miłosierdzie, jakie On okazuje wszystkim, którzy przyjmują Go jako swojego Zbawiciela. Łaska oznacza, że mimo naszych grzechów i upadków Bóg nas kocha i nam przebacza. Jest to dar, który otrzymujemy za darmo, nie musząc na niego zasługiwać.

Nasza chrześcijańska wiara opiera się na łasce Jezusa Chrystusa. Jesteśmy zbawieni dzięki Jego łasce, a nie na mocy własnych uczynków czy zasług *(Efezjan 2:8–9)*. Łaska ta daje nam nowe życie w Chrystusie – życie pełne sensu i celu.

Łaska Jezusa Chrystusa uzdalnia nas również do życia zgodnego z wiarą chrześcijańską w świecie pełnym pokus i trudności. Dzięki niej zyskujemy siłę, by opierać się grzechowi i podążać wyznaczoną przez Niego drogą. Nie oznacza to, że nigdy więcej nie zgrzeszymy, lecz możemy ufać, że Jezus pomoże nam podnieść się po upadku i spróbować na nowo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz mój Bóg zaspokoi wszelką waszą potrzebę według swego bogactwa w chwale, w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 4:19*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: błogosławieństwo, Jezus, zaufanie

Interpretacja:
Werset z Listu do *Filipian 4:19* stanowi Bożą obietnicę dla wszystkich Jego dzieci, zapewniającą, że zaspokoi On wszelkie ich potrzeby zgodnie ze swoim bogactwem w chwale, *w Chrystusie Jezusie*. Obietnica ta jest wyrazem Bożej miłości i troski o Jego

wyznawców; to jedna z wielu obietnic zawartych w Biblii, w których Bóg wzywa nas do ufności i wiary w Jego słowo.

Mój Bóg zaspokoi wszelkie wasze potrzeby

W tym fragmencie apostoł *Paweł* wyraża wdzięczność Filipianom za okazane wsparcie, ale także zapewnia ich, że Bóg im wynagrodzi i zapewni wszystko, co niezbędne. Jako nasz *Ojciec w niebie*, Bóg troszczy się o nas i pragnie obdarzyć nas wszystkim, czego potrzebujemy. Choć czasem może się wydawać, że czegoś nam brakuje, możemy być pewni, że Bóg zaspokoi każdą naszą potrzebę.

Według swego bogactwa w chwale, przez Chrystusa Jezusa

Oznacza to, że Bóg będzie nas zaopatrywał zgodnie ze swoim bogactwem w chwale, które znajduje się w Chrystusie Jezusie. Boże bogactwo obejmuje nie tylko dobra materialne, ale także Jego mądrość, miłość, łaskę, miłosierdzie i moc. Wszystko, czego potrzebujemy, pochodzi od Niego, a dostęp do tego mamy dzięki odkupieńczemu dziełu Jezusa na krzyżu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wiara; Łagodność, powściągliwość. Przeciwko takim nie ma prawa.
>
> *— Galacjan 5:22-23*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: błogosławieństwo, zyczliwosc, dobroć, prawo, samokontrola, Duch

Interpretacja:

W Liście do Galatów znajdujemy niezwykłe wersety *Galacjan 5:22-23*, które mówią nam o owocu Ducha. Według apostoła *Pawła* cnoty te opisują działanie *Ducha Świętego* w naszym życiu.

Miłość

Miłość jest pierwszym owocem wymienionym na tej liście i najważniejszym ze wszystkich. *Jezus* nauczał, że miłość jest największą cnotą; dlatego też jest ona wspominana w tak wielu miejscach w Biblii. Miłość to coś więcej niż tylko uczucie; to wybór, którego dokonujemy każdego dnia, by kochać innych tak jak samych siebie – nawet wtedy, gdy na to nie zasługują.

Radość

Radość to szczęście, które odczuwamy w sercach dzięki błogosławieństwom, jakimi obdarzył nas Bóg. Ten owoc Ducha nie jest jedynie przelotnym czy chwilowym szczęściem, lecz głęboką radością płynącą z Bożej obecności. Radość ta nie zależy od okoliczności, w jakich się znajdujemy, lecz od naszej relacji z Bogiem.

Pokój

Pokój, który daje nam Duch, to wewnętrzny spokój mogący płynąć jedynie z pewności, że trwamy w Bożej woli. Mimo prób i trudności, z jakimi możemy mierzyć się w życiu, pokój zapewniany przez Ducha pozwala nam iść naprzód z ufnością, że Bóg panuje nad wszystkim.

Cierpliwość

Cierpliwość to owoc Ducha, który pozwala nam z radością znosić życiowe wyzwania i trudności. Cnota ta przypomina nam, że Bóg ma doskonały plan dla naszego życia i że nie powinniśmy tracić cierpliwości, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli.

Życzliwość

Życzliwość to owoc Ducha, który skłania nas do okazywania dobra i łagodności innym, nawet gdy na to nie zasługują. Pozwala nam ona stawiać potrzeby bliźnich ponad własnymi i przypomina, że każdy człowiek jest wartościowy i godzien miłości.

Miłosierdzie

Miłosierdzie to owoc Ducha, który pobudza nas do czynienia dobra wobec innych, nawet w drobnych sprawach. Cnota ta przypomina nam, że każdy akt życzliwości – choćby wydawał się nieistotny – ma głęboki wpływ na życie ludzi.

Wiara

Wiara to ufność pokładana w Bogu i Jego planie dla naszego życia. Skłania nas ona do wierzenia w to, czego nie widzimy, oraz do ufności, że Bóg panuje nad wszystkim.

Łagodność

Łagodność to pokora i uległość, które są niezbędne do budowania zdrowych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Osoby łagodne potrafią znosić zniewagi i krytykę, nie ulegając gniewowi. Łagodność pomaga nam również mądrze przyjmować pouczenia i korygować swoje postępowanie, gdy jest to konieczne. Dzięki łagodności upodabniamy się do *Chrystusa*, który był doskonałym wzorem łagodności i pokory.

Panowanie nad sobą

Panowanie nad sobą pozwala nam zapanować nad własnymi impulsami i pragnieniami, dzięki czemu unikamy pokus i grzechu. Wstrzemięźliwość pomaga nam brać odpowiedzialność za nasze ciało, emocje i myśli. Wbrew powszechnym wyobrażeniom, panowanie nad sobą nie oznacza życia pozbawionego przyjemności, lecz życie w granicach zdrowego rozsądku i równowagi. Uczy nas ono czerpać radość z tego, co dobre, bez popadania w skrajności czy uzależnienia.

Związek między Prawem a cnotami

Galacjan 5:22-23 stwierdza, że przeciwko tym cnotom nie ma prawa. Oznacza to, że w Bożym Prawie nie ma nic, co by się z nimi sprzeciwiało; przeciwnie – Prawo je wspiera. Boże Prawo wzywa nas do pokory i panowania nad sobą, gdyż postawy te sprzyjają pokojowi i sprawiedliwości w społeczeństwie.

Prawo przypomina nam również o tym, jak bardzo potrzebujemy Bożej łaski i przebaczenia. Gdy czujemy pokusę, by stracić panowanie nad sobą lub zachować się arogancko, Prawo przypomina nam, że do czynienia tego, co słuszne, potrzebujemy Bożej pomocy i siły. Owoce Ducha Świętego możemy pielęgnować jedynie dzięki sercu przemienionemu przez Boga i wypełnionemu Jego miłością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pan BÓG jest moją siłą i uczyni moje nogi jak nogi łań, i sprawi, że będę chodzić po wyżynach.
>
> *— Habakuka 3:19*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: błogosławieństwo, wyposażenie, siła

Interpretacja:
Księga Habakuka 3:19 to werset biblijny mówiący o sile, jakiej Bóg udziela nam w życiu, napełniając nas ufnością i poczuciem bezpieczeństwa. Biblia konsekwentnie ukazuje Boga jako naszego Obrońcę i Twierdzę, na której zawsze możemy polegać. Werset ten w szczególny sposób podkreśla, że Bóg uzdalnia nas do chodzenia po wyżynach – co jest myślą godną głębokiej refleksji i zrozumienia.

Pierwsza część wersetu głosi, *że Pan jest naszą mocą*. Oznacza to, że to Bóg daje nam siłę do stawiania czoła trudnym sytuacjom życiowym i ich pomyślnego pokonywania. Postrzeganie Boga jako naszej mocy oznacza, że jest On naszym niezawodnym oparciem; możemy ufać Jego słowu i obietnicom, co potwierdza *Psalm 46,1*: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu”*.

Druga część wersetu ukazuje, że Bóg daje nam nogi jak u jelenia, umożliwiając nam chodzenie po wyżynach. Obraz ten symbolizuje dar Boży, jakim jest zdolność pokonywania przeszkód i prób napotykanych na życiowej drodze. Bóg obdarza nas siłą, byśmy mogli przezwyciężać trudności i wychodzić z nich zwycięsko. Nie oznacza to, że unikniemy problemów czy trudnych sytuacji, lecz raczej, że będziemy dysponować siłą, by je pokonać i iść naprzód.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN przywrócił to, co zostało zabrane Hiobowi, gdy się modlił za swoich przyjaciół. PAN także pomnożył Hiobowi w dwójnasób wszystko, co miał.
>
> *— Hioba 42:10*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: błogosławieństwo, pieniądze, Modlitwa

Interpretacja:
Historia *Hioba* jest jedną z najbardziej poruszających i znaczących opowieści w Biblii. Ten sprawiedliwy i bogobojny człowiek stracił wszystko – rodzinę, majątek i zdrowie – a jednak nie utracił wiary w Boga. Hiob ukazuje nam, jak ważne jest zachowanie ufności do Boga w chwilach prób i cierpienia.

Kontekst wersetu

Hiob musiał zmierzyć się w swoim życiu z serią niewyobrażalnych prób. W krótkim czasie stracił cały swój dobytek, a także rodzinę. Mimo to Hiob pozostał wierny Bogu i nie obwiniał Go za swoje cierpienie.

Zamiast tego rozważał przyczyny swego cierpienia i starał się zrozumieć źródło swoich trudności. Po długiej rozmowie z przyjaciółmi Hiob modlił się za nich i ostatecznie odnalazł pokój w sercu.

Modlitwa Hioba za przyjaciół

Hiob modlił się za swoich przyjaciół, mimo że wcześniej go krytykowali i oskarżali o grzech. Zamiast gniewać się na nich, postanowił wstawić się za nimi u Boga.

Hiob był gotów wybaczyć przyjaciołom i zapomnieć o wyrządzonych mu krzywdach. Jego modlitwa nie tylko świadczyła o jego bogobojnej postawie, ale także ukazywała miłość i współczucie wobec innych – nawet tych, którzy niesprawiedliwie go potępiali.

Odpowiedź Boga

Bóg wysłuchał modlitwy Hioba i pobłogosławił go, przywracając mu nie tylko zdrowie i majątek, ale także radość w sercu. Hiob odznaczał się niezachwianą wiarą w Boga, a jego cierpliwość, gotowość do przebaczania i wstawiennictwo za przyjaciółmi zapewniły mu szczególne miejsce w Bożym sercu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto błogosławiony człowiek, którego Bóg karze; nie gardź więc karceniem Wszechmocnego.

> — *Hioba 5:17*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: błogosławieństwo, kara, cierpienie

Interpretacja:
Hioba 5:17 to biblijny werset przypominający nam o Bożej mądrości i Bożym pouczeniu. *Księga Hioba* opowiada historię sprawiedliwego i bogobojnego człowieka, który musiał zmierzyć się z licznymi próbami i cierpieniami. W tym wersecie *Elifaz*, przyjaciel Hioba, radzi mu, by przyjął Boże pouczenie i zdobył Bożą mądrość, która pozwoli mu pokonać trudności.

Przyjmij Boże pouczenie

Werset ten uczy nas, jak ważne jest przyjęcie Bożego pouczenia w trudnych chwilach. Słowo tłumaczone w oryginale hebrajskim jako *„błogosławiony”* może również oznaczać *„szczęśliwy”* lub *„mający szczęście”*. Innymi słowy, błogosławieni są ci, którzy przyjmują Boże pouczenie, ponieważ dzięki niemu Bóg wskazuje nam właściwą drogę i pomaga wzrastać w duchowej mądrości.

Słowo *„poucza”* (lub „koryguje” czy „wychowuje”) odnosi się w tym wersecie do Bożego wychowania, które ma nas prowadzić przez życie. Takiego pouczenia nie zawsze łatwo jest się poddać, lecz jego owocem może być zdrowsze życie i silniejsza wiara.

Nie lekceważ pouczenia Wszechmogącego

Werset ten uczy nas również, by nie odrzucać Bożego pouczenia. Często tak bardzo skupiamy się na własnych drogach i myślach, że stajemy się głusi na głos Boga w naszym życiu. Jeśli znajdziemy się w takiej sytuacji, ryzykujemy, że przeoczymy kierunek i mądrość, które Bóg pragnie nam objawić.

Zamiast ignorować Boże pouczenie, powinniśmy go słuchać i wyciągać z niego wnioski. Boże pouczenie bywa czasem bolesne, lecz jeśli je przyjmiemy i wprowadzimy w życie,

pomoże nam ono wzrastać i dojrzewać w wierze oraz doświadczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zachowuj nakaz PANA, swego Boga, abyś chodził jego drogami i przestrzegał jego ustaw, jego przykazań, jego praw i jego świadectw, jak jest napisane w Prawie Mojżesza, aby ci się wiodło we wszystkim, co będziesz czynił, i wszędzie, dokądkolwiek się zwrócisz.
>
> *— I Królewska 2:3*

Książka: Stary Testament / I Królewska
Tematy: błogosławieństwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Biblia nieustannie wzywa nas do przestrzegania Bożych przykazań, a ten werset przypomina o znaczeniu podążania drogami Pana i zachowywania Jego praw. W *I Królewska 2:3* król *Dawid* u schyłku życia poucza swego syna *Salomona*, by przestrzegał Bożych nakazów, dzięki czemu będzie mu się powodzić w każdej dziedzinie życia.

Kluczowym przesłaniem tego wersetu jest konieczność przestrzegania Bożych postanowień i przykazań. Warto pamiętać, że Boże nakazy nie mają na celu ograniczania nas ani wywoływania poczucia ucisku, lecz raczej mają nas chronić i prowadzić. Boże prawa uczą nas wzajemnej miłości i szacunku, sprawiedliwości i życzliwości, a także pielęgnowania relacji z Bogiem.

Co więcej, obietnica zawarta w *I Królewska 2:3* głosi, że jeśli będziemy przestrzegać Bożych przykazań, zaznamy powodzenia we wszystkim, co czynimy, i we wszelkich

naszych przedsięwzięciach. Obietnica ta nie odnosi się koniecznie do dobrobytu materialnego, lecz raczej do rozkwitu naszej duszy i ducha. Innymi słowy, dzięki posłuszeństwu wobec Boga zyskujemy wewnętrzny pokój, radość, miłość oraz inne cnoty stanowiące duchowe bogactwo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgę. Przeciwnie, błogosławcie, gdyż wiecie, że do tego zostaliście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.
>
> *— I Piotra 3:9*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: błogosławieństwo, powołanie, głoszenie

Interpretacja:
Czy zauważyłeś, jak często w listach *Piotra* powraca temat miłości? Nie chodzi tu tylko o Bożą miłość do nas, ale także o naszą miłość do innych. Sam Piotr musiał przyswoić tę lekcję, a nie było to dla niego łatwe zadanie! Jakże cierpliwy był wobec niego *Jezus*! Tak jak całe Prawo streszcza się w miłości, tak też wszelkie relacje międzyludzkie znajdują swoje dopełnienie w miłości. Dotyczy to każdego wierzącego i każdego aspektu życia.

Pewien znany lekarz sporządził listę emocji wywołujących u ludzi choroby – takich jak strach, rozczarowanie, gniew, uraza, nienawiść, zawiść i zazdrość. Stwierdził on, że jedynym antidotum zdolnym ocalić ludzi przed niszczycielską mocą tych sił jest MIŁOŚĆ.

Czym jest chrześcijańska miłość? To milczenie, gdy słowa mogłyby zranić. To cierpliwość, gdy bliźni zachowuje się szorstko. To pozostawanie głuchym, gdy wybucha kłótnia. To

wrażliwość na problemy innych. I to odwaga, gdy dotyka nas nieszczęście. To wezwanie musiało mieć dla samego Piotra ogromne znaczenie, gdyż był czas, kiedy próbował walczyć z wrogami *Chrystusa* za pomocą MIECZA.

Przed swoim nawróceniem apostoł *Paweł* używał wszelkich możliwych środków, by sprzeciwiać się chrześcijaństwu. Jednak gdy już oddał się Chrystusowi, nigdy więcej nie używał LUDZKIEJ BRONI do prowadzenia Bożych bitew. Kiedy Piotr i apostołowie stawiali czoła prześladowaniom, polegali na modlitwie i Bożej mocy, a nie na własnej mądrości czy sile.

Musimy postępować miłosiernie, gdyż tak właśnie traktuje nas Bóg.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i wspólnota Ducha Świętego niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— II Koryntian 13:14*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: błogosławieństwo, Bog, laska, Duch Święty, Jezus, miłość

Interpretacja:
II Koryntian 13:14 zawiera jedno z najważniejszych błogosławieństw w Piśmie Świętym. Łączy ono trzy wspaniałe Boże przymioty: *łaskę Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga oraz wspólnotę Ducha Świętego*. To błogosławieństwo stanowi zakończenie Drugiego Listu św. *Pawła* do Koryntian, pełniąc funkcję pożegnania, a jednocześnie skłania do głębokiej refleksji nad znaczeniem łaski, miłości i wspólnoty w naszym życiu.

Łaska Pana Jezusa Chrystusa

Pierwsza część tego wersetu mówi o łasce *Pana Jezusa Chrystusa*. Łaska to cudowna życzliwość Boga wobec ludzkości, okazywana nam, mimo że na nią nie zasługujemy. Łaska oferuje nam zbawienie przez wiarę w Jezusa Chrystusa, który umarł za nasze grzechy, abyśmy mogli otrzymać życie wieczne. Dzięki łasce Bóg obdarza nas przebaczeniem i wolnością od grzechu. Gdy uznajemy swoje słabości i prosimy Go o łaskę, możemy doświadczyć przemiany życia oraz zyskać pokój i radość, które może dać tylko Bóg.

Miłość Boga

Druga część wersetu wspomina o miłości Boga. Boża miłość jest niezrównana, bezwarunkowa i wieczna. Bóg umiłował nas tak bardzo, że dał swojego jednorodzonego Syna, Jezusa Chrystusa, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Boża miłość nie opiera się na naszych osiągnięciach czy zasługach, lecz wynika z samej natury Boga. Jest to miłość, która nas obejmuje i nigdy nas nie opuszcza. Dzięki niej zyskujemy siłę, by pokonywać życiowe wyzwania, przebaczać tym, którzy nas skrzywdzili, oraz kochać innych tak, jak Bóg kocha nas.

Wspólnota Ducha Świętego

Ostatnia część błogosławieństwa odnosi się do wspólnoty *Ducha Świętego*. Wspólnota ta oznacza duchową jedność, jakiej doświadczamy z Bogiem oraz z naszymi braćmi i siostrami w wierze. Jest to bliska, osobista relacja, która pozwala nam lepiej poznać Boga i odkryć Jego plan dla naszego życia.

Duch Święty jest Tym, który prowadzi nas, pociesza i umacnia na drodze naszego życia. Dzięki wspólnocie z Nim możemy zrozumieć prawdę zawartą w Piśmie Świętym i wzrastać w wierze. Co więcej, wspólnota Ducha Świętego jednoczy nas jako członków *Ciała Chrystusa* i uzdalnia nas do miłowania oraz służenia sobie nawzajem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Abyście byli wzbogaceni we wszystko ku wszelkiej hojności, która sprawia, że z naszego powodu składane jest dziękczynienie Bogu.
>
> *— II Koryntian 9:11*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: błogosławieństwo, hojność, dawanie, wdzięczność

Interpretacja:
II *Koryntian 9:11* stanowi wezwanie do hojności i wdzięczności. Apostoł *Paweł* zachęca w nim Koryntian, aby zostali wzbogaceni pod każdym względem, co pozwoli im hojnie obdarowywać innych – a to z kolei wywoła dziękczynienie skierowane do Boga.

Hojność jest ważną cnotą, która od zawsze cieszy się uznaniem w chrześcijańskiej wspólnocie. Dając innym, nie tylko pomagamy zaspokoić ich potrzeby materialne, ale także okazujemy im miłość i współczucie. Co więcej – jak wskazuje ten fragment – nasza hojność prowadzi do dziękczynienia Bogu; oznacza to, że poprzez nasze dobre uczynki możemy wielbić Boga i dawać wyraz naszej wierze w Niego.

Bywa jednak, że bycie hojnym przychodzi z trudem – zwłaszcza gdy nasze własne potrzeby nie są w pełni zaspokojone. Warto pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do ufania Bogu i polegania na Nim w każdej potrzebie. Praktykując hojność, okazujemy wiarę w Jego troskę oraz w to, że jest On w stanie zapewnić nam wszystko, czego potrzebujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg ma moc udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelki dobry uczynek.
>
> *— II Koryntian 9:8*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: błogosławieństwo, dawanie, dobroć, otrzymywanie, praca, troska

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 9:8* pochodzi z drugiego listu apostoła *Pawła* skierowanego do wspólnoty chrześcijańskiej w Koryncie (Grecja). List ten powstał około 55–56 roku n.e. W omawianym wersecie Paweł zachęca Koryntian do zebrania darów dla ubogich chrześcijan w Jerozolimie.

Interpretacja

W tym wersecie Paweł wskazuje na dobroć Boga, który obdarza wierzących łaską niezbędną do czynienia dobra. Boża łaska nie jest jedynie zwykłym darem – stanowi przejaw Jego mocy. Paweł podkreśla, że Bóg jest w stanie udzielić łaski w obfitości i że wierzący powinni Mu ufać, wierząc, iż zapewni On wszystko, co potrzebne do pełnienia dobrych uczynków.

Boża łaska

Boża łaska jest czymś, czego wszyscy potrzebujemy w naszym chrześcijańskim życiu. Musimy polegać na Bogu, ufając, że dostarczy On wszystkiego, co niezbędne do wykonywania dobrych dzieł. Choć należy pamiętać, że nasze zbawienie nie zależy od własnych uczynków, lecz od ofiary *Chrystusa* na krzyżu, nie oznacza to, że powinniśmy zaprzestać czynienia dobra.

Gdy w kwestii energii i zasobów potrzebnych do dobrych uczynków polegamy na Bogu, stajemy się zdolni do dokonania rzeczy, które w innym przypadku byłyby niemożliwe.

Powinniśmy ufać Bogu i szukać Jego wsparcia, gdy napotykamy sytuacje wydające się nie do pokonania. Warto prosić Pana, aby nas umacniał i dostarczał narzędzi niezbędnych do wykonywania Jego dzieła.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Umiłowany, pragnę przede wszystkim, aby ci się dobrze powodziło i abyś był zdrowy, tak jak dobrze się powodzi twojej duszy.
>
> *— III Jana 1:2*

Książka: Nowy Testament / III Jana
Tematy: błogosławieństwo, zdrowie, Modlitwa, choroba, dusza

Interpretacja:
Trzeci List Jana to pismo skierowane przez *apostoła Jana* do jego przyjaciela, *Gajusa*. Jan był wdzięczny Gajusowi za jego służbę na rzecz Kościoła i zachęcał go do dalszego służenia Panu. W drugim wersecie Jan wyraża życzenie, aby Gajusowi dobrze się powodziło we wszystkim – tak, jak dobrze powodzi się jego duszy.

Słowo oznaczające *„powodzenie”* jest tłumaczeniem greckiego terminu *„euodóō”*, który oznacza *„odnosić sukces”* lub *„kwitnąć”*. Jan pragnął, aby jego przyjaciel osiągał sukcesy w każdej dziedzinie życia, w tym w kwestiach zdrowia fizycznego i pomyślności materialnej. Jednak najbardziej zależało mu na duchowej pomyślności Gajusa, gdyż wiedział, że bez niej inne błogosławieństwa nie mają trwałej wartości.

Jan rozumiał, że pomyślność *w Chrystusie* jest ważniejsza niż bogactwo materialne. Sam *Jezus* powiedział w Ewangelii *Mateusza 6:33*: *„Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a to wszystko będzie wam dodane”*. Nasz życiowy sukces nie jest

mierzony stanem posiadania, lecz naszą relacją z Bogiem.

Duchowa pomyślność oznacza wzrost w wierze, naukę głębszego zaufania Bogu oraz życie zgodne z Jego przykazaniami. Gdy łączą nas z Bogiem bliskie więzi, potrafimy spojrzeć na życiowe wyzwania z innej perspektywy.

Co więcej, duchowa pomyślność jest zaraźliwa. Kiedy żyjemy w pokoju z Bogiem, łatwiej nam dzielić się Jego miłością i pokojem z otoczeniem. Podobnie, gdy wiernie służymy Bogu i oddajemy Mu cześć całym swoim życiem, On obdarza nas pomyślnością wykraczającą daleko poza sferę materialną.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz kto wpatruje się w doskonałe prawo wolności i trwa w nim, nie jest słuchaczem, który zapomina, lecz wykonawcą dzieła, ten będzie błogosławiony w swoim działaniu.
>
> *— Jakuba 1:25*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: błogosławieństwo, wolnosc, prawo, sluchac, posłuszeństwo

Interpretacja:
Werset *Jakuba 1:25* podkreśla znaczenie uważnego wpatrywania się w doskonałe prawo i wytrwania w nim, zamiast poprzestawania na samym słuchaniu i zapominaniu. Wskazuje również, że ci, którzy wprowadzają to prawo w czyn i trwają w nim, będą błogosławieni w swoich działaniach.

Czym jest prawo wolności?

Prawo wolności, o którym w tym wersecie mówi św. *Jakub*, to prawo zawarte w Nowym Testamencie. Gdy *Jezus* przyszedł na ziemię, przyniósł nowe zrozumienie tego, jak powinniśmy żyć. Nauczył nas miłować Boga i bliźnich; prawo to wyzwala nas z grzechu i pozwala zbliżyć się do Boga. Jezus daje nam wolność wyboru: możemy zdecydować się na przestrzeganie tego prawa i życie według niego. Zamiast być niewolnikami grzechu, możemy kroczyć w wolności i doświadczać pełni życia, jaką Bóg dla nas przygotował.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Z tych samych ust wychodzi błogosławieństwo i przekleństwo. Tak być nie powinno, moi bracia.
>
> *— Jakuba 3:10*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: błogosławieństwo, chwala, grzech, głoszenie, adoracja

Interpretacja:
Jakuba 3:10 wskazuje na znaczenie panowania nad własnymi słowami. Ten krótki werset przypomina o konieczności czuwania nad tym, jak mówimy, gdyż nasze słowa mogą przynosić zarówno dobro, jak i szkodzić.

Moc naszych słów

Słowa mają niezwykłą moc. Mogą budować lub niszczyć, dodawać otuchy lub zniechęcać, uzdrawiać lub ranić. Jako ludzie mamy możliwość wyboru tego, co mówimy i w jaki sposób to wyrażamy. Często jednak ulegamy pokusie mówienia bez zastanowienia – wypowiadamy słowa, które powinny pozostać niewypowiedziane. Werset ten przypomina nam, by nie pozwalać, aby z naszych ust wychodziły złorzeczenia, lecz byśmy zawsze

starali się wypowiadać słowa błogosławieństwa.

Odpowiedzialność za nasze słowa

Jako chrześcijanie jesteśmy powołani do okazywania miłości i współczucia we wszystkim, co czynimy, także w naszej mowie. Musimy zwracać uwagę na to, co wypowiadamy, ponieważ nasze słowa mogą mieć trwały wpływ na życie innych ludzi. Jeśli mówimy w sposób negatywny lub raniący, możemy skrzywdzić przyjaciół, rodzinę czy współpracowników. Z drugiej strony, gdy mówimy z miłością i współczuciem, możemy stać się źródłem zachęty i wsparcia dla osób w naszym otoczeniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony człowiek, który ufa PANU, a którego nadzieją jest PAN. Będzie bowiem jak drzewo zasadzone nad wodami, które swoje korzenie zapuszcza nad strumieniem i nie zauważa, gdy upał przychodzi, ale jego liść pozostaje zielony. W roku suszy nie troszczy się i nie przestaje przynosić owocu.
>
> *— Jeremiasza 17:7-8*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: błogosławieństwo, Owocność, zaufanie

Interpretacja:
W 17. rozdziale Księgi Jeremiasza znajdujemy fragment, w którym prorok posługuje się obrazem drzewa zasadzonego nad wodą, aby ukazać znaczenie ufności Bogu oraz trwałej, niezachwianej wiary. Według *wersetów 7–8* tego rozdziału człowiek, który ufa Panu i na Nim polega, przypomina drzewo zasadzone nad strumieniami wód – takie, które

zapuszcza korzenie w stronę nurtu i pozostaje silne w chwilach przeciwności.

Co oznacza ufność Panu?

W Biblii ufność Panu oznacza całkowite poleganie na Nim, pokładanie w Nim wiary i nadziei oraz uznanie, że tylko On może poprowadzić nas właściwą drogą. Ufając Panu, decydujemy się powierzyć Mu nasze troski i niepokoje, wierząc, że ma On dla nas doskonały plan.

Warto zauważyć, że ufność Panu nie oznacza bierności. Zaufanie Bogu nie zwalnia nas z odpowiedzialności za podejmowanie decyzji i odpowiednie działanie. Oznacza raczej poszukiwanie Bożej woli i pozwolenie Mu, by kierował naszymi krokami.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż ja znam myśli, które mam o was, mówi PAN: myśli o pokoju, a nie o utrapieniu, aby zapewnić wam koniec, jakiego oczekujecie.
>
> *— Jeremiasza 29:11*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: błogosławieństwo, nadzieja, planowanie, obietnice

Interpretacja:
Księga Jeremiasza to księga Starego Testamentu, która przekazuje głos Boga zwracającego się do ludu Izraela w czasach kryzysu. W tym wersecie Bóg przemawia przez proroka *Jeremiasza*, by dać nadzieję Izraelitom przebywającym w niewoli babilońskiej. W tym kontekście Bóg zapewnia ich, że choć znajdują się w trudnym położeniu, On troszczy się o nich, a ich cierpienie nie będzie trwało wiecznie.

Plany pomyślności, a nie niedoli

Sformułowanie „plany pomyślności, a nie niedoli” jest niezwykle wymowne, ponieważ odzwierciedla charakter Boga. Oznacza ono, że Bóg nie pragnie dla nas zła, lecz naszego dobra. Łatwo wpaść w pułapkę myślenia, że nasza obecna sytuacja – jakakolwiek by ona nie była – stanowi najgorszy możliwy scenariusz. Jednak ten werset przypomina nam, że Bóg ma dla naszego życia plan, który jest dobry i pełen pokoju.

Przyszłość, której oczekujemy

Werset ten mówi również, że Bóg zamierza dać nam przyszłość, na którą mamy nadzieję. Nie oznacza to, że zawsze otrzymamy dokładnie to, czego pragniemy, ani że nasze modlitwy będą automatycznie wysłuchiwane; oznacza raczej, że Bóg ma dla nas plan zgodny z Jego zamysłem pokoju. Musimy ufać, że Bóg ma cel dla naszego życia, nawet jeśli w tej chwili nie potrafimy go pojąć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale to jedno im nakazałem, mówiąc: Słuchajcie mojego głosu i będę waszym Bogiem, a wy będziecie moim ludem; idźcie każdą drogą, którą wam nakazałem, aby się wam dobrze działo.
>
> *— Jeremiasza 7:23*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: błogosławieństwo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Jeremiasza 7:23 to niezwykle ważny fragment Pisma Świętego, który mówi nam o tym, jak istotne jest słuchanie głosu Boga. Bóg zapewnia w nim, że jeśli będziemy Go słuchać i

przestrzegać Jego przykazań, On będzie naszym Bogiem, a my staniemy się Jego ludem. Obiecuje również, że jeśli będziemy podążać wyznaczoną przez Niego drogą, wszystko ułoży się pomyślnie.

Co oznacza słuchanie głosu Boga?

Słuchanie głosu Boga oznacza utrzymywanie z Nim bliskiej, osobistej relacji. Wiąże się to z poświęcaniem czasu na społeczność z Nim, czytaniem *Jego Słowa* i poszukiwaniem Jego woli dla naszego życia. Gdy słuchamy Bożego głosu, Bóg może nas prowadzić i pomagać nam w podejmowaniu mądrych decyzji, abyśmy mogli cieszyć się pełnią życia i radością.

Dlaczego warto podążać Bożymi drogami?

Podążanie Bożymi drogami jest ważne, ponieważ Bóg zna nas lepiej niż ktokolwiek inny i wie, co jest dla nas najlepsze. Przestrzegając Bożych przykazań, kroczymy drogą prowadzącą do pomyślności i szczęścia. Bóg chroni nas przed niebezpieczeństwami tego świata i prowadzi ścieżką sprawiedliwości oraz miłości. Gdy oddalamy się od Boga, jednocześnie oddalamy się od Jego ochrony i troski.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech ta księga Prawa nie oddala się od twoich ust, ale rozmyślaj o niej we dnie i w nocy, abyś pilnował wypełnienia wszystkiego, co w niej jest napisane. Wtedy bowiem poszczęści się twojej drodze i będzie ci się wiodło.
>
> *— Jozuego 1:8*

Książka: Stary Testament / Jozuego

Tematy: błogosławieństwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Jozuego 1:8 mówi o znaczeniu rozmyślania nad Bożym prawem – co dla niektórych może być kwestią niejasną. Rozmyślanie to nie tylko czytanie Pisma i zapominanie o nim; polega ono raczej na refleksji nad tym, co zostało przeczytane, aby głębiej i bardziej osobiście zrozumieć *Boże Słowo*.

Rozmyślanie pomaga nam zbliżyć się do Boga. Hebrajskie słowo oznaczające rozmyślanie to "*hagah*", co wskazuje na ciche powtarzanie lub mruczenie pod nosem. Sugeruje to, że powinniśmy nieustannie rozważać Boże Słowo i stale odnosić je do naszej codzienności.

W czym pomaga nam rozmyślanie nad Bożym prawem?

Rozmyślanie nad Bożym prawem przynosi wierzącemu wiele korzyści. Po pierwsze, pomaga odnowić nasz umysł i pozwala skuteczniej skupić się na Bogu. Co więcej, ma ono praktyczne znaczenie w codziennym życiu: dzięki znajomości Bożego Słowa możemy zrozumieć Jego wolę wobec nas oraz podejmować mądre i prawe decyzje.

Psalmista *Dawid* napisał, że ci, którzy rozmyślają nad Bożym prawem, są *„Będzie on bowiem jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które wydaje swój owoc w swoim czasie; jego liść nie zwiędnie i wszystko, co robi, powiedzie się” (Psalmów 1:3)*.
Rozmyślanie nad Bożym prawem prowadzi do błogosławieństwa i pomyślności w każdej dziedzinie naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miłosierdzie, pokój i miłość niech się wam pomnożą.
>
> *— Judy 1:2*

Książka: Nowy Testament / Judy
Tematy: błogosławieństwo, miłość, pokój

Interpretacja:
Drugi werset Listu Judy to błogosławieństwo, które autor kieruje do swoich czytelników, życząc im miłosierdzia, pokoju i obfitej miłości. W ujęciu biblijnym miłosierdzie to łaska, jakiej Bóg udziela tym, którzy nie zasługują na Jego przebaczenie; pokój to stan wewnętrznego spokoju, osiągalny jedynie dzięki wierze w Boga; a miłość to sama istota Boga, objawiona w Jego ofierze złożonej za ludzkość na krzyżu.

Miłosierdzie

Greckim słowem oznaczającym miłosierdzie jest "*eleos*", co wskazuje na głębokie współczucie Boga wobec grzeszników. Bóg jest miłosierny, ponieważ stanowi źródło łaski, dobroci i przebaczenia. Ludzie często grzeszą i upadają, jednak dzięki Bożemu miłosierdziu doznajemy odnowy i przywrócenia, mogąc doświadczać Jego bezwarunkowej miłości.

Pokój

Pokój, o którym mowa w tym wersecie, to nie tylko brak problemów czy konfliktów, lecz stan wewnętrznego spokoju, dostępny jedynie dla tych, którzy całym sercem ufają Bogu. Wiemy, że życie bywa trudne, jednak *Jezus* obiecał, że w Nim znajdziemy pokój *(Jana 14:27)*.

Miłość

Wspomniana tu miłość to w swej istocie miłość Boża – objawiona w Jego miłości do świata na krzyżu. Boża miłość jest niewyczerpana i stanowi prawdziwe źródło wszelkiej miłości. Choć ludziom może nie udawać się właściwie kochać innych, to jeśli skupimy się na Bożej miłości, możemy nauczyć się kochać tak, jak On kocha nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli będziecie postępować według moich ustaw i przestrzegać moich przykazań, i wykonywać je; To ześlę wam deszcze we właściwym czasie i ziemia wyda swój plon, i drzewa polne wydadzą swój owoc.
>
> *— Kapłańska 26:3-4*

Książka: Stary Testament / Kapłańska
Tematy: błogosławieństwo, Owocność, żniwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Wersety *Kapłańska 26:3-4* mówią o tym, jak ważne jest przestrzeganie Bożych przykazań i wprowadzanie ich w życie codzienne. Ukazują nam one, że sama znajomość *Bożego Słowa* nie wystarczy; musimy je również zachowywać i postępować zgodnie z nim w każdej chwili.

Przestrzeganie Bożych przykazań

Gdy postępujemy według Bożych przykazań i ich przestrzegamy, okazujemy nasze oddanie i miłość do Boga. Zasady te obejmują nie tylko konkretne nakazy zawarte w Biblii, ale także wartości i reguły definiujące życie pełne wiary i miłości.

Boże błogosławieństwo

Fragment Księgi *Kapłańskiej 26:3–4* podkreśla Bożą obietnicę zsyłania deszczu we właściwym czasie, aby ziemia i drzewa polne mogły wydać plon. Zawiera on jedną z największych obietnic, jakie Bóg składa swojemu ludowi, gwarantując stałe i namacalne przejawy Jego opatrzności oraz błogosławieństwa.

Znaczenie deszczu w Biblii

W Biblii deszcz symbolizuje Boże zaopatrzenie dla ludzkiego życia oraz odnowę ziemi. W całej historii biblijnej deszcz stanowił symbol Bożego błogosławieństwa dla Jego ludu, zwłaszcza w czasach suszy, głodu i niedostatku.

Z drugiej strony, Księga Powtórzonego Prawa wskazuje, że brak deszczu jest znakiem Bożego gniewu wobec ludu: *„Bo wówczas zapali się gniew PANA przeciwko wam i zamknie on niebo, aby nie było deszczu i aby ziemia nie wydała swego plonu, i szybko wyginiecie z tej dobrej ziemi, którą PAN wam daje” (Powtórzonego 11:17)*. Deszcz odgrywa kluczową rolę w życiu ludzi opisanych w Biblii, a jego obecność postrzegana jest jako przypomnienie o Bożej opatrzności i trosce.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Niech ci błogosławi PAN i niech cię strzeże; Niech PAN rozjaśni nad tobą swoje oblicze i niech ci będzie łaskawy; Niech PAN zwróci ku tobie swoje oblicze i niech da ci pokój.
>
> *— Liczb 6:24-26*

Książka: Stary Testament / Liczb
Tematy: błogosławieństwo, laska, Światło, pokój

Interpretacja:
Boże błogosławieństwo to dar, który zapewnia nas, że Bóg zawsze będzie z nami i będzie nas chronić. Błogosławieństwo to ma swoje źródło w relacji łączącej nas z Bogiem. Gdy ufamy Bogu, On nam błogosławi i otacza nas opieką.

Błogosławieństwo to uczy nas również, jak ważne jest dostrzeganie Bożej miłości do nas. Prosząc o obecność Boga w naszym życiu, uznajemy, że nasz Ojciec w niebie kocha nas i

troszczy się o nas. Prawda ta daje nam siłę i pewność siebie, niezbędne do stawienia czoła każdej sytuacji.

Miłosierdzie jest wyrazem miłości i współczucia – okazaniem pomocy tym, którzy na nią nie zasługują – i pozwala nam przezwyciężyć wszelkie trudności. Błogosławieństwo to oznacza, że Bóg obdarza swój lud łaską i współczuciem, umożliwiając mu korzystanie z Bożej pomocy i pokonywanie życiowych przeszkód.

Pokój to coś więcej niż tylko ustanie działań wojennych. Wewnętrzny, emocjonalny i duchowy spokój jest jednym z największych błogosławieństw, jakich możemy doświadczyć. Gdy Bóg jest po naszej stronie, możemy być pewni, że wszystko obraca On ku naszemu dobru – nawet trudne chwile i wyzwania, z którymi się mierzymy. Możemy odnaleźć pokój pośród życiowych burz.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli nie usłuchacie i nie weźmiecie tego do serca, aby oddać chwałę mojemu imieniu, mówi PAN zastępów, wtedy ześlę na was przekleństwo i będę przeklinać wasze błogosławieństwa. I już je przekląłem, bo nie bierzecie tego do serca.
>
> *— Malachiasza 2:2*

Książka: Stary Testament / Malachiasza
Tematy: błogosławieństwo, sluchac, posłuszeństwo

Interpretacja:
Malachiasza 2:2 zachęca nas, byśmy słuchali i z całego serca postanowili oddawać chwałę Bogu. Słowo Boże przypomina, że jeśli nie usłuchamy Bożego pouczenia ani nie

weźmiemy go sobie do serca, spadnie na nas przekleństwo. Werset ten podkreśla znaczenie prawdziwego oddania Bogu – postawy, która nie tylko przynosi nam korzyści, ale także przynosi chwałę naszemu Stwórcy.

Posłuszeństwo

Pierwszą kwestią poruszoną w tym wersecie jest posłuszeństwo. Jest ono fundamentalnym elementem życia chrześcijańskiego, gdyż dzięki niemu uczymy się, otrzymujemy wskazówki i wzrastamy w wierze.

W Biblii Bóg przemawia do swojego ludu na różne sposoby, na przykład poprzez modlitwę, czytanie Pisma Świętego i głoszenie Słowa. Ważne jest, aby poświęcić czas na wsłuchanie się w to, co Bóg chce nam przekazać, i zachować czujność na Jego głos.

Decyzje podejmowane z całego serca

Drugą kwestią jest znaczenie podejmowania decyzji z całego serca. Bóg nie oczekuje jedynie naszego posłuszeństwa; pragnie, by wypływało ono z miłości do Niego. Wymuszone posłuszeństwo – czy też posłuszeństwo pozbawione szczerego oddania – nie ma w oczach Boga żadnej wartości.

Musimy zdać sobie sprawę, że jesteśmy powołani do oddania się Bogu całym swoim jestestwem, ze stałym i zdecydowanym sercem. Takie postępowanie nie tylko chroni nas przed przekleństwem, ale także zbliża nas do Boga i umacnia naszą wiarę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby żywność była w moim domu, a doświadczcie mnie teraz w tym, mówi PAN zastępów, czy wam nie otworzę okien niebios i nie wyleję na was

> błogosławieństwa, tak że nie będziecie mieli gdzie go podziać.
>
> *— Malachiasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Malachiasza

Tematy: błogosławieństwo, jedzenie, dawanie, żniwo

Interpretacja:

Dziesięcina – czyli przekazywanie 10% swoich dochodów na rzecz Kościoła lub osób ubogich – jest praktyką powszechną wśród wierzących już od czasów biblijnych. Przede wszystkim werset ten przypomina nam o znaczeniu posłuszeństwa i ufności Bogu. Składając dziesięcinę, dajemy wyraz naszej wierze w Niego oraz w Jego zdolność do zaspokajania naszych potrzeb.

Ponadto pomagamy dźwigać ciężar finansowy Kościoła – na przykład poprzez wspieranie ubogich i utrzymanie obiektów – wypełniając tym samym chrześcijański obowiązek niesienia pomocy naszym braciom i siostrom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Jezus odpowiedział: Zaprawdę powiadam wam: Nie ma nikogo, kto by opuścił dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, żonę, dzieci lub pole ze względu na mnie i na ewangelię; A kto by nie otrzymał stokrotnie więcej teraz, w tym czasie, domów, braci, sióstr, matek, dzieci i pól, wśród prześladowań, a w przyszłym świecie życia wiecznego.
>
> *— Marka 10:29-30*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: błogosławieństwo, Życie wieczne, Ewangelizacja, prześladowanie

Interpretacja:
W Ewangelii *Marka 10:29–30* znajdujemy słowa *Jezusa* skierowane do *Piotra*, w których zapewnia On, że ci, którzy dla Niego wszystko opuścili, otrzymają o wiele więcej. Przesłanie tego fragmentu jest jasne i bezpośrednie: *musimy być gotowi porzucić wszystko z miłości do Boga*. Co to jednak oznacza w praktyce? Czy aby zostać naśladowcami Jezusa, musimy wyzbyć się naszego majątku?

Jezus mówi tu, że musimy być gotowi poświęcić wszystko – nawet najbliższe relacje i najcenniejsze dobra – jeśli zajdzie taka potrzeba, by móc za Nim podążać. Oczywiście nie oznacza to, że musimy dosłownie pozbyć się całego swojego dobytku, ale musimy być na to gotowi, gdyby pojawiło się takie wezwanie. Jezus naucza, że oddanie Mu musi być naszym priorytetem, nawet jeśli wiąże się to ze sprzeciwem czy prześladowaniami ze strony przyjaciół i rodziny.

Warto zauważyć, że ofiara, o którą prosi Jezus, nie jest daremna. Obiecuje On wielką nagrodę tym, którzy idą za Nim całym sercem. Nagroda za naśladowanie Jezusa przewyższa wszystko, z czego moglibyśmy zrezygnować. Jezus obiecuje nam życie wieczne i bliską relację ze sobą. Co więcej, idąc za Nim, stajemy się częścią Jego Ciała – Kościoła – gdzie możemy doświadczać miłości i wspólnoty z innymi wierzącymi.

Fragmenty te przypominają nam również, że gdy naśladujemy Jezusa, nasza tożsamość nie jest związana z posiadanymi dobrami czy relacjami z ludźmi. Nasza tożsamość zakorzeniona jest *w Chrystusie*, a naszym priorytetem musi być pełnienie Jego woli. Musimy być gotowi zrezygnować ze wszystkiego, co przeszkadza nam w podążaniu za Jezusem całym naszym jestestwem.

Jak zatem możemy odnieść te słowa do naszego codziennego życia?

Po pierwsze, jako naśladowcy Chrystusa musimy być gotowi na poświęcenia dla Niego. Może to oznaczać rezygnację z pewnych znajomości, a nawet poświęcenie własnej

wygody. Musimy być gotowi całkowicie Mu zaufać, wiedząc, że On zawsze zapewni nam to, czego potrzebujemy.

Po drugie, musimy pamiętać, że nasza tożsamość znajduje się w Chrystusie, a nie w rzeczach materialnych. Oznacza to, że nasz majątek i relacje muszą być podporządkowane woli Bożej, a nie naszym własnym, egoistycznym pragnieniom. Musimy być gotowi dzielić się tym, co posiadamy, i pomagać potrzebującym.

Wreszcie, musimy pamiętać o obietnicy Jezusa: ci, którzy dla Niego i dla Ewangelii wszystko opuszczą, otrzymają o wiele więcej. Nie możemy kupić szczęścia ani satysfakcji z życia za pomocą dóbr materialnych; jedynie Chrystus potrafi w pełni zaspokoić nasze potrzeby.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławieni jesteście, gdy z mego powodu będą wam złorzeczyć, prześladować was i mówić kłamliwie wszystko, co złe, przeciwko wam.
>
> *— Mateusza 5:11*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: błogosławieństwo, zlo, plotka, kłamstwo, prześladowanie

Interpretacja:
Jeden z najbardziej znanych fragmentów Kazania na Górze znajduje się w *Mateusza 5:11*, gdzie *Jezus* wypowiada słynne Błogosławieństwa. W tym wersecie odnajdujemy jedno z nich, choć zazwyczaj nie jest ono tak popularne ani tak zapadające w pamięć jak pozostałe. Na pierwszy rzut oka stwierdzenie to może wydawać się nieco dziwne. W jaki

sposób bycie prześladowanym lub znieważanym może być błogosławieństwem?

Prześladowanie ze względu na Jezusa

Kluczem do zrozumienia tego wersetu jest wyrażenie *„z mojego powodu”*. Jezus nie mówi o jakichkolwiek prześladowaniach czy zniewagach; mówi konkretnie o prześladowaniach wynikających z podążania za Nim. Innymi słowy, jeśli jesteśmy prześladowani lub znieważani z powodu *naszej wiary w Jezusa*, możemy uznać się za *„błogosławionych”*. Może się to wydawać mylące, a nawet przerażające, jednak istnieje powód, dla którego Jezus wzywa nas, byśmy postrzegali taką sytuację jako błogosławieństwo.

Wartość prześladowania

Jezus mówi nam, że będziemy błogosławieni, gdy będziemy prześladowani i znieważani z Jego powodu – ale dlaczego jest to coś dobrego? Prawda jest taka, że prześladowanie – choć bolesne i trudne – ma ogromną wartość w życiu nas, naśladowców Jezusa.

Gdy jesteśmy prześladowani za naszą wiarę, skłania nas to do jeszcze większego polegania na Bogu i głębszego zaufania Mu. Daje nam to okazję do okazania naszej wierności Jezusowi, nawet w trudnych okolicznościach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— Objawienie 22:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: błogosławieństwo, laska, Jezus

Interpretacja:
Objawienie 22:21 stanowi nie tylko jej zakończenie, lecz także wyraz nadziei i ufności w Bożą łaskę, przeznaczoną dla wszystkich wierzących. Podkreśla on, że zbawienie, życie wieczne i społeczność z Bogiem są dostępne dzięki łasce *Jezusa Chrystusa* oraz że łaska ta obejmuje wszystkich, którzy w Niego wierzą. Werset ten wieńczy Księgę Objawienia, wskazując, że Boża łaska i miłość będą towarzyszyć wierzącym po wszystkie czasy.

„Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa”

Zwrot ten wskazuje na niezasłużone miłosierdzie i miłość Boga, objawione przez Jezusa Chrystusa. Jest to kluczowy motyw chrześcijaństwa; w tym miejscu podkreśla on, że zbawienie i życie wieczne są dostępne jedynie dzięki wierze w Jezusa.

„Niech będzie z wami wszystkimi”

Słowa te są skierowane do wierzących – do wszystkich, którzy przyjmują nauczanie *Jezusa* i idą za Nim. Błogosławieństwo to obejmuje każdego, kto wierzy w Niego i stara się żyć zgodnie z Jego przykazaniami.

„Amen”

Słowo to, oznaczające *„zaprawdę”* lub *„niech tak się stanie”*, stanowi zwieńczenie modlitwy i potwierdza prawdziwość oraz znaczenie tego błogosławieństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Teraz więc, Izraelu, czego żąda od ciebie PAN, twój Bóg? Tylko tego, abyś się bał PANA, swego Boga, abyś chodził wszystkimi jego drogami i abyś go miłował, i służył PANU, swemu Bogu, z całego

> swego serca i całą swoją duszą; Abyś przestrzegał przykazań PANA i jego nakazów, które ja ci dziś nakazuję dla twojego dobra.
>
> *— Powtórzonego 10:12-13*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: błogosławieństwo, szacunek, prawo, służba

Interpretacja:
Powtórzonego 10:12-13 zawiera ważne wersety biblijne, które przedstawiają zarys tego, czego Bóg od nas oczekuje. Wersetach tych Bóg prosi Izrael – a tym samym nas, Jego naśladowców – o trzy istotne rzeczy: byśmy się Go bali, chodzili Jego drogami i kochali Go całym sercem i całą duszą.

Co oznacza „bać się Boga”?

Bojaźń Boża nie oznacza dosłownego lęku przed Nim; chodzi raczej o głęboki szacunek, uznanie Jego majestatu i władzy oraz przestrzeganie Jego przykazań. Księga *Przysłów 9:10* stwierdza: *„Początkiem mądrości jest bojaźń PANA”*. Gdy boimy się Boga, uznajemy, że jest On Stwórcą i Władcą wszechświata, a my – Jego stworzeniem.

Chodzenie Bożymi drogami

Chodzenie Bożymi drogami oznacza życie zgodne z wolą Bożą, przestrzeganie Jego przykazań i postępowanie według Jego nauk. Na przykład w *Efezjan 5:1* czytamy: *„Bądźcie więc naśladowcami Boga jako umiłowane dzieci”*. Postępując według Bożych dróg, zapewniamy sobie pomyślną przyszłość i duchowy dobrobyt.

Kochanie Boga całym sercem i całą duszą

Kochanie Boga całym sercem i całą duszą oznacza utrzymywanie z Nim bliskiej, osobistej relacji oraz oddawanie Mu czci i chwały we wszystkim, co robimy. W *Jana 14:15 Jezus* powiedział do swoich uczniów: *„Jeśli mnie miłujecie, zachowujcie moje przykazania”*. Gdy kochamy Boga całym naszym jestestwem, postępujemy zgodnie z Jego Słowem i trwamy

blisko Niego.

Dlaczego przestrzeganie przykazań Pana jest ważne?

Powodem, dla którego powinniśmy przestrzegać przykazań Pana, jest fakt, że pozwala nam to prowadzić życie pełne spełnienia i błogosławieństwa. Jak powiedziano w *Powtórzonego 10:12-13*, zaznamy pomyślności, jeśli będziemy przestrzegać Bożych przykazań. Pomyślność ta nie ogranicza się do gromadzenia dóbr materialnych czy bogactwa, lecz obejmuje również wewnętrzny pokój, szczęście, miłość w relacjach oraz zadowolenie z codziennego życia. Przestrzeganie przykazań Pana umożliwia nam życie w harmonii z otaczającym światem oraz doświadczanie Bożej miłości i łaski w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż PAN, twój Bóg, będzie cię błogosławić, tak jak ci obiecał; będziesz pożyczał wielu narodom, a sam od nikogo nie będziesz pożyczał; będziesz panował nad wieloma narodami, a one nad tobą nie zapanują.
>
> *— Powtórzonego 15:6*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: błogosławieństwo, dług, pieniądze

Interpretacja:
Powtórzonego 15:6 wskazuje na znaczenie pomyślności materialnej oraz na to, jak można ją wykorzystać, by błogosławić innych, zamiast gromadzić dobra dla własnych, egoistycznych korzyści. Jako wyznawcy Boga powinniśmy rozumieć, że otrzymywane od Niego błogosławieństwa nie służą jedynie naszemu osobistemu zyskowi, lecz także dobru

innych ludzi. Werset ten uczy nas hojności i gotowości do udzielania pożyczek bez oczekiwania czegokolwiek w zamian.

Znaczenie hojności

Hojność jest niezwykle ważną cnotą dla każdego wyznawcy Boga, gdyż stanowi wyraz miłości i wdzięczności za to, co od Niego otrzymaliśmy. Zdolność do dzielenia się z innymi jest bezcenna; obejmuje ona nie tylko dobra materialne, ale także nasz czas, uwagę oraz wsparcie emocjonalne i duchowe. Warto dostrzec, że ofiarowując siebie innym, sami również doświadczamy błogosławieństwa, ponieważ Bóg nam to wynagradza.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli będziesz pilnie słuchał głosu PANA, swego Boga, by przestrzegać i wypełniać wszystkie jego przykazania, które ci dziś nakazuję, to PAN, twój Bóg, wywyższy cię ponad wszystkie narody ziemi.
>
> *— Powtórzonego 28:1*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: błogosławieństwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Powtórzonego 28:1 mówi o wywyższeniu, jakiego Pan Bóg udziela tym, którzy Go słuchają i przestrzegają Jego przykazań. Należy pamiętać, że werset ten pojawia się w kontekście *Prawa Mojżeszowego*, które ustanawiało zasady postępowania i obrzędy obowiązujące Izraelitów.

Fragment ten przypomina nam, jak ważne jest słuchanie Boga i podążanie za Nim. Posłuszeństwo jest nie tylko wyrazem miłości do *Stwórcy*, ale także świadectwem naszej wiary i ufności wobec Niego. Gdy wierzymy, że Bóg wie, co jest najlepsze dla naszego życia, i postępujemy zgodnie z Jego naukami, doświadczamy Jego przychylności i ochrony.

Możemy dostąpić wywyższenia, które Pan obiecuje w tym wersecie, jeśli będziemy przestrzegać Jego przykazań. Musimy czytać i zgłębiać Pismo Święte, aby rozumieć zawarte w nim nauki i wprowadzać je w życie. Ważne jest również, aby modlić się i prosić Boga o mądrość potrzebną do zrozumienia *Jego Słowa* oraz o siłę do wypełniania Jego przykazań.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż dziś ci nakazuję, abyś miłował PANA, swego Boga, i chodził jego drogami, i przestrzegał jego przykazań, ustaw i praw, abyś żył i rozmnożył się, i PAN, twój Bóg, będzie ci błogosławił w ziemi, do której idziesz, aby ją posiąść.
>
> *— Powtórzonego 30:16*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: błogosławieństwo, prawo, życie

Interpretacja:
Werset *Powtórzonego 30:16* stanowi wezwanie dla wierzących, by kochali Boga nade wszystko oraz wiernie przestrzegali Jego przykazań, ustaw i nakazów. Jest to zaproszenie do prowadzenia sprawiedliwego i prawego życia przed obliczem Pana oraz do

doświadczania Jego błogosławieństwa. Jak jednak możemy pojąć głębię i znaczenie tego wersetu w naszej codzienności?

Odnajdywanie sensu w Bożym nakazie

Przede wszystkim musimy zrozumieć, że miłość do Boga nie sprowadza się jedynie do żywienia wobec Niego pozytywnych uczuć. Kochać Boga oznacza być Mu posłusznym, szukać Jego woli w naszym życiu i stawiać Go na pierwszym miejscu we wszystkich naszych działaniach. Podążanie Jego drogami oznacza naśladowanie Go oraz życie w zgodzie z Jego naukami i przykazaniami. Zatem nakaz ten nie jest arbitralnym poleceniem ze strony Boga, lecz osobistym zaproszeniem do bliskiej więzi z Nim.

Błogosławieństwo płynące z posłuszeństwa

Wezwanie do miłowania Boga i przestrzegania Jego przykazań jest nie tylko obowiązkiem religijnym, ale także kluczem do otrzymania Bożego błogosławieństwa. Świadomość, że nasze posłuszeństwo przynosi błogosławieństwo, może dodać nam motywacji i zapewnić spokój w trudnych chwilach. Boża droga nie zawsze jest łatwa, ale zawsze jest właściwa i prowadzi nas do prawdziwego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Przestrzegaj więc jego nakazów i przykazań, które dziś tobie nakładam, aby się dobrze powodziło tobie i twoim synom po tobie; abyś też przedłużył swe dni na ziemi, którą PAN, twój Bóg, daje tobie przez wszystkie dni.
>
> *— Powtórzonego 4:40*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego

Tematy: błogosławieństwo, dzieci, prawo, życie, posłuszeństwo

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa to zbiór mów i przemówień wygłoszonych przez *Mojżesza* przed jego śmiercią i wejściem Izraelitów do Ziemi Obiecanej. Werset 40 wzywa nas do przestrzegania Bożych praw i przykazań, abyśmy mogli zaznawać pomyślności oraz prowadzić długie i spełnione życie. Nakaz ten nie jest skierowany wyłącznie do nas; jesteśmy również wezwani, by przekazywać go naszym dzieciom i przyszłym pokoleniom.

Czym są Boże prawa i przykazania?

Boże prawa i przykazania to zasady i normy, które On dla nas ustanowił. Można je odnaleźć na kartach całej Biblii – od Dekalogu w Starym Testamencie po przykazania miłości i służby w Nowym Testamencie. W istocie stanowią one Boże wskazówki, jak prowadzić życie pełne spełnienia i wdzięczności.

W jaki sposób Boże prawa i przykazania mogą nam pomóc?

Przestrzegając Bożych praw i przykazań, możemy doświadczać w naszym życiu Jego błogosławieństwa i ochrony. Co więcej, możemy dawać świadectwo Jego miłości i łasce, wielbiąc Go poprzez nasze czyny i decyzje. Czasami Boże przykazania bywają mylnie postrzegane jako ograniczenia. W rzeczywistości jednak przypominają one postępowanie kochającego ojca, który ustala zasady, by chronić swoje dzieci i prowadzić je właściwą drogą. Boże przykazania pomagają nam podejmować mądre decyzje i unikać negatywnych konsekwencji.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oby ich serce było takie, by się mnie bali i przestrzegali wszystkich moich przykazań przez wszystkie dni, aby dobrze się powodziło im i ich synom na wieki.
>
> *— Powtórzonego 5:29*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego

Tematy: błogosławieństwo, szacunek, dzieci, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:

Werset *Powtórzonego 5:29* pojawia się w relacji *Mojżesza* dotyczącej Bożych przykazań dla Izraelitów. Podkreśla on wagę tego przykazania, gdyż Mojżesz ubolewa, że lud nie zawsze zachowuje w sercu bojaźń Bożą i posłuszeństwo wobec Boga – postawy kluczowe dla wiecznego dobra zarówno ich samych, jak i ich dzieci. Mojżesz przypomina Izraelitom, jak ważne jest przestrzeganie Bożych przykazań oraz życie w posłuszeństwie i oddaniu Bogu.

Droga posłuszeństwa Bogu

Przykazanie zawarte w *Powtórzonego 5:29* jest wezwaniem do posłuszeństwa i bojaźni Bożej. Izraelici byli nieustannie wzywani do słuchania Boga i przestrzegania Jego przykazań, a w zamian za takie posłuszeństwo otrzymywali obietnicę błogosławieństwa i pomyślności. Zasada ta pozostaje aktualna również dla nas dzisiaj. Przestrzeganie Bożych przykazań i podążanie Jego drogą prowadzi do życia obfitującego w duchowe owoce i błogosławieństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I PAN nakazał nam wypełniać wszystkie te nakazy i bać się PANA, naszego Boga, żeby nam się dobrze powodziło po wszystkie dni, aby nas zachować przy życiu, tak jak dziś.
>
> *— Powtórzonego 6:24*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: błogosławieństwo, prawo, posłuszeństwo

Interpretacja:
Powtórzonego 6:24 to niezwykle ważny werset biblijny. Zawiera on polecenie Pana skierowane do ludu Izraela, by przestrzegał wszystkich praw i ustaw oraz okazywał bojaźń Bożą – a wszystko to dla własnego dobra i przetrwania.

Znaczenie tego przykazania

Pan jest pełen miłości i miłosierdzia, a zarazem sprawiedliwy i święty. Jego nakaz zawarty w *Powtórzonego 6:24* jest wezwaniem skierowanym do ludu, by szanował Bożą moc i przestrzegał ustanowionych przez Niego praw, co pozwoli mu prowadzić życie sprawiedliwe i błogosławione. Bóg wie, że mamy skłonność do popełniania błędów i grzeszenia; bojaźń Boża stanowi ochronę przed pokusą i złem.

Przestrzeganie Bożych przykazań oznacza nie tylko czynienie tego, co słuszne w oczach Boga, ale przynosi korzyści również nam samym. Postępując zgodnie z Bożymi nakazami, możemy prowadzić zdrowe i spokojne życie. Chronimy się w ten sposób przed negatywnymi skutkami naszych czynów i zapewniamy sobie życie pełne błogosławieństwa oraz pomyślności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On zachowuje prawdziwą mądrość dla prawych; on jest tarczą dla tych, którzy postępują uczciwie.
>
> *— Przysłów 2:7*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: błogosławieństwo, Niewinny, ochrona, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Księga Przysłów słynie ze swojej mądrości, a werset 2,7 ukazuje Boga jako Tego, który obdarza sprawiedliwych prawdziwą mądrością. Co jednak oznacza bycie sprawiedliwym? Innymi słowy, człowiek sprawiedliwy to taki, który przestrzega prawa i postępuje uczciwie. Określenie to wskazuje na prawość i rzetelność – opisuje osobę, która nie zbacza z prostej drogi.

Boża mądrość

Werset ten przypomina nam, że to Bóg udziela sprawiedliwym prawdziwej mądrości. Mądrość, którą daje Bóg, różni się od mądrości tego świata, skupionej na wiedzy i intelekcie. Boża mądrość koncentruje się na charakterze człowieka i jego relacji z Bogiem. Jest to mądrość pochodząca z wysoka, która prowadzi nas ku życiu w sprawiedliwości.

Tarcza i ochrona

Bóg nie tylko obdarza mądrością, ale jest też naszą tarczą i ochroną. Werset ten mówi, że jest On tarczą dla tych, którzy postępują w prawości. Oznacza to, że osoby zachowujące uczciwość i kroczące Bożą drogą znajdują się pod Jego opieką. Bóg chroni nas przed pokusami świata i pomaga nam trwać niezachwianie w wierze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Proszę, PANIE, wybaw teraz; proszę, PANIE, daj pomyślność. Błogosławiony, który przychodzi w imię PANA; błogosławimy wam z domu PANA.
>
> *— Psalmów 118:25-26*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: błogosławieństwo, Wielkanoc, przezwyciezanie, Zbawienie

Interpretacja:
Psalm 118 to pieśń uwielbienia i dziękczynienia skierowana do Boga za Jego moc i miłosierdzie. *Werset 25* zawiera poruszające błaganie, w którym psalmista prosi Boga o ocalenie i pomyślność w chwili obecnej. Wołanie to wyraża nadzieję i ufność w Bożą opatrzność, a jednocześnie odzwierciedla ludzką potrzebę pomocy i ochrony w obliczu przeciwności losu.

Panie, wybaw nas teraz

Psalmista kieruje swoją pierwszą prośbę do Pana, Boga Izraela. Błaganie o ocalenie wskazuje na sytuację zagrożenia lub udręki, wymagającą Bożej interwencji. Prośba ta wykracza poza zwykłe wołanie o pomoc; stanowi wyznanie wiary w zdolność Boga do zaspokojenia naszych potrzeb w czasach kryzysu. Psalmista wie, że tylko Bóg może wybawić go z przeciwności, dlatego zwraca się do Niego o wsparcie.

Dziękczynienie dla Boga

Werset 26 Psalmu 118 głosi błogosławieństwo dla tych, którzy przychodzą w imię Pana. Jest to wyraz radości i triumfu w obecności Pana. Werset ten znajduje się w Księdze Psalmów – zbiorze poematów i pieśni wykorzystywanych w kulcie żydowskim i chrześcijańskim.

W kontekście *Psalmu 118* autor wyraża wdzięczność Bogu za ocalenie przed wrogami i okazanie niezachwianej miłości pośród przeciwności. *Werset 26* odzwierciedla jego

przekonanie, że Bóg nadal będzie go chronił i prowadził w przyszłości.

Błogosławieństwo dla tych, którzy przychodzą w imię Pana

Zwrot *„Błogosławiony, który przychodzi w imię PANA”* był na przestrzeni dziejów używany jako wyraz powitania i uwielbienia. Żydzi wypowiadają te słowa podczas świąt *Sukkot i Paschy*, natomiast chrześcijanie używają ich w *Niedzielę Palmową*, upamiętniając triumfalny wjazd *Jezusa* do Jerozolimy.

Fraza ta bywa również interpretowana jako odniesienie do Bożych posłańców. Prorocy i apostołowie byli posyłani przez Boga, aby głosić Jego słowo i nieść światu Jego przesłanie. Co więcej, w Nowym Testamencie Jezus określa siebie mianem Tego, który został posłany przez Boga, by przynieść światu zbawienie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony ten, komu przebaczono występek, komu grzech zakryto.
>
> *— Psalmów 32:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: błogosławieństwo, Przebaczenie, grzech

Interpretacja:
Psalmów 32:1 mówi o szczęściu, jakiego doświadczają ci, których grzechy zostały przebaczone. Słowo *„błogosławiony”* oznacza bycie *szczęśliwym* lub obdarzonym *pomyślnością*; werset ten wskazuje zatem, że prawdziwe szczęście płynie z przebaczenia naszych grzechów.

Co więcej, tekst ten ukazuje, że gdy otrzymujemy przebaczenie, nasze grzechy zostają zakryte – co oznacza, że nie mają już nad nami władzy. W ten sposób zostajemy uwolnieni od poczucia winy i ciężaru emocjonalnego, jakie mogą rodzić nasze grzechy.

Znaczenie przebaczenia

Przebaczenie jest jednym z głównych tematów Biblii; jesteśmy uczeni, by wybaczać innym tak, jak Bóg wybacza nam. Często jednak trudno jest wybaczyć i zapomnieć o krzywdach, jakich doznaliśmy.

Psalmów 32:1 uświadamia nam, że przebaczenie jest kluczowe dla osiągnięcia szczęścia i wewnętrznego spokoju. Wybaczając innym, uwalniamy nasze umysły i serca od gniewu, goryczy i urazy, co pozwala nam prowadzić pełniejsze życie w harmonii z otoczeniem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będę błogosławił PANA w każdym czasie, jego chwała zawsze będzie na moich ustach.
>
> *— Psalmów 34:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: błogosławieństwo, chwala, głoszenie, adoracja

Interpretacja:
Jednym z najważniejszych aspektów wiary chrześcijańskiej jest wielbienie Boga i oddawanie Mu czci. *Psalm 34:1* poucza nas, że powinniśmy zawsze błogosławić Pana i nieustannie Go wielbić.

Znaczenie słowa „błogosławić”

Zanim zagłębimy się w treść samego wersetu, warto zrozumieć znaczenie słowa „błogosławić”. Błogosławić oznacza dziękować Bogu i wywyższać Jego imię. Oznacza uznanie, że to Bóg jest Tym, który zapewnia nam wszystko w życiu, i że to dzięki Jego miłosierdziu oraz łasce możemy żyć.

Wielbienie Boga w każdym czasie

Psalm 34:1 przypomina nam, że musimy wielbić Boga zawsze – nie tylko w chwilach szczęścia czy radości, ale także w najtrudniejszych momentach naszego życia. Ważne jest, aby pamiętać, że każda sytuacja może stać się okazją do uwielbienia Boga i okazania Mu naszego zaufania. Gdy ufamy Bogu i nieustannie Go wielbimy, pamiętamy o Jego miłości i wierności wobec nas.

Korzyści płynące z błogosławienia Boga

Błogosławienie Boga i wywyższanie Jego imienia może przynieść nam wiele korzyści. Po pierwsze, pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie. Skupiając się na Bogu i Jego błogosławieństwach, pamiętamy, jak bardzo nas On kocha i jak wiele otrzymaliśmy dzięki Jego łasce. Pomaga nam to również zachować pozytywne i radosne nastawienie. Dzięki wielbieniu Boga możemy zaznać pokoju, który przewyższa wszelki umysł *(Filipian 4:7)*.

Co więcej, nieustanne wielbienie Boga pozwala nam doświadczać zwycięstwa w codziennym życiu. Gdy mierzymy się z trudnościami i próbami, trwanie w uwielbieniu dodaje nam sił. Czasami Bóg dopuszcza trudne sytuacje, aby nauczyć nas cennych lekcji i umocnić naszą wiarę. Praktykując wielbienie i oddawanie czci, zyskujemy siłę do pokonywania przeciwności losu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił im. Potem Bóg powiedział do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, napełniajcie ziemię i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebieskim, i nad wszelkimi zwierzętami, które poruszają się po ziemi.
>
> *— Rodzaju 1:28*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: błogosławieństwo, stworzenie, Owocność, seksualność, świat

Interpretacja:
Rodzaju 1:28 zawiera jedno z najbardziej znanych Bożych poleceń w Biblii. W tym wersecie Bóg błogosławi *Adama i Ewę* – pierwszych stworzonych ludzi – i nakazuje im, by byli płodni i rozmnażali się, napełniali ziemię i czynili ją sobie poddaną oraz panowali nad rybami, ptakami i zwierzętami.

Co oznacza nakaz, by być płodnym i rozmnażać się?

Nakaz, by być płodnym i rozmnażać się, oznacza, że Bóg stworzył ludzi, aby wydawali na świat potomstwo i zaludniali ziemię. Jest to istotne zadanie, mające znaczenie zarówno fizyczne, jak i duchowe. W sensie fizycznym Bóg pragnie, aby ludzie się rozmnażali i zapewniali przetrwanie swojemu gatunkowi. W sensie duchowym ludzkie rozmnażanie służy głębszemu celowi: realizacji Bożego planu wobec ziemi.

Co oznacza nakaz, by czynić ziemię sobie poddaną?

Nakaz panowania nad ziemią oznacza, że ludzie ponoszą odpowiedzialność za zarządzanie zasobami naturalnymi ziemi i sprawowanie nad nimi pieczy. Bóg umieścił ludzi w centrum wszechświata jako strażników i opiekunów swego stworzenia. Skoro ziemia jest domem ludzkości, naszym obowiązkiem jest troska o nią i jej ochrona.

W jaki sposób możemy sprawować władzę nad rybami, ptakami i zwierzętami?

Nakaz panowania nad rybami, ptakami i zwierzętami oznacza, że ludzie posiadają władzę zarządzania światem przyrody i panowania nad nim. Jest to część roli, jaką Bóg wyznaczył ludzkości. Panowanie nad rybami, ptakami i zwierzętami wiąże się z troską o nie oraz szacunkiem dla ich roli w ekosystemie. Oznacza również zapewnienie im wolności oraz ochronę przed wyzyskiem i okrucieństwem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg błogosławił siódmy dzień, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego swego dzieła, które Bóg stworzył i uczynił.
>
> *— Rodzaju 2:3*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: błogosławieństwo, stworzenie, sabat

Interpretacja:
Rodzaju 2:3 wyznacza przełomowy moment w dziele stworzenia świata. Po sześciu dniach trudu Bóg postanowił odpocząć siódmego dnia od wszelkiej pracy, której dokonał podczas stwarzania. Dzień ten był wyjątkowy i odrębny od pozostałych, ponieważ został przez Boga pobłogosławiony i osobiście przez Niego uświęcony. Idea poświęcenia dnia na odpoczynek i refleksję ma ogromną wartość i znaczenie w życiu duchowym wierzących. Praktykę tę można postrzegać jako sposób na nawiązanie więzi ze sferą duchową i odnowienie naszej relacji z Bogiem.

Znaczenie odpoczynku w naszym życiu

Odpoczynek jest niezbędny dla naszego osobistego dobrostanu, zarówno fizycznego, jak i emocjonalnego. Bóg dał przykład odpoczynku po ciężkiej pracy i zachęca nas, byśmy za

tym przykładem szli oraz dbali o siebie. Kluczowe jest, aby nauczyć się wygospodarować chwilę – lub cały dzień – na oderwanie się od życiowego zgiełku i cieszenie się błogosławieństwami, którymi obdarzył nas Bóg. Dzień odpoczynku stwarza okazję do duchowego pokrzepienia i umocnienia więzi z Bogiem. To cenny czas na medytację i refleksję nad własnym życiem oraz nad tym, jak możemy pogłębić naszą duchową więź ze Stwórcą.

Znaczenie uświęcenia

W *Rodzaju 2:3* Bóg uświęca siódmy dzień. Czyniąc to, nadaje mu wartość i święte znaczenie, które wykracza poza jego funkcję zwykłego dnia odpoczynku. Uświęcenie wiąże się z całkowitym poświęceniem tego czasu na oddawanie czci Bogu. Uświęcając dzień odpoczynku, Bóg zaprasza nas do zbliżenia się do Niego, odnowienia wiary i potwierdzenia naszego oddania Jego słowu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I rozmnożę twoje potomstwo jak gwiazdy na niebie, i dam twemu potomstwu wszystkie te krainy. A będą błogosławione w twoim potomstwie wszystkie narody ziemi; Dlatego że Abraham posłuchał mego głosu i strzegł mego nakazu, moich przykazań, moich ustaw i moich praw.
>
> *— Rodzaju 26:4-5*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: błogosławieństwo, prawo, sluchac, posłuszeństwo

Interpretacja:

Biblia opisuje historię *Abrahama* – człowieka, który żył w czasach i kulturze tak odmiennych od naszych, a jednak jego życie i dziedzictwo wciąż niosą dla nas cenne lekcje. W przytoczonych wersetach Bóg przemawia do *Izaaka* – syna Abrahama – mówiąc o posłuszeństwie jego ojca oraz o tym, jak ten słuchał Bożych przykazań i praw i jak ich przestrzegał.

Znaczenie słuchania Bożych przykazań i przestrzegania ich

Pierwszą lekcją płynącą z tych wersetów jest znaczenie słuchania Bożych przykazań i przestrzegania ich. Abraham nie tylko słuchał słów Boga; świadomie starał się je cenić i wprowadzać w życie każdego dnia. To niezwykle ważna lekcja dla nas, gdyż często słuchamy kazań lub czytamy Biblię i czujemy się zainspirowani usłyszanymi słowami, a jednak zapominamy o zastosowaniu ich w codziennym życiu. Posłuszeństwo Abrahama przypomina nam, że istotne jest nie tylko słuchanie, ale także wprowadzanie zdobytej wiedzy w czyn.

Znaczenie przestrzegania przykazań i praw

Drugą kwestią podkreślaną w tych wersetach jest znaczenie przestrzegania przykazań i praw nadanych nam przez Boga. Biblia zawiera wiele przykazań i praw, które Bóg przekazał swojemu ludowi. Przykazania te i prawa nie są jedynie arbitralnymi regułami; *mają one swój cel i uzasadnienie*. Przestrzegając ich, nie tylko okazujemy posłuszeństwo Bogu, ale także chronimy nasze życie i naszą relację z Nim.

Przykład wiary i posłuszeństwa

Trzecim wnioskiem płynącym z tych wersetów jest znaczenie przykładu wiary i posłuszeństwa Bogu, jaki daje nam Abraham. W Biblii Abraham uznawany jest za jednego z ojców wiary, a jego historia uczy nas wartości, jaką ma ufność Bogu i posłuszeństwo wobec Niego – nawet w trudnych i niezrozumiałych sytuacjach. Jego przykład jest wezwaniem do naśladowania oraz przypomnieniem, że wiara i posłuszeństwo są kluczowe w naszej relacji z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A ponieważ położne bały się Boga, zbudował im domy.
>
> *— Wyjścia 1:21*

Książka: Stary Testament / Wyjścia

Tematy: błogosławieństwo, szacunek

Interpretacja:

Księga Wyjścia opowiada historię o odwadze i bojaźni Bożej. *Szyfra i Pua* były położnymi, które pomagały Hebrajkom mieszkającym w Egipcie przy porodach. W czasach, gdy rozgrywały się te wydarzenia, Hebrajczycy znajdowali się w niewoli u Egipcjan.

Bojaźń Boża

Pewnego dnia faraon egipski postanowił zgładzić naród hebrajski, postrzegając go jako zagrożenie dla swojego kraju. Wydał rozkaz, by każdego nowo narodzonego chłopca hebrajskiego wrzucać do Nilu.

Szyfra i Pua stanęły przed dylematem moralnym: czy powinny być posłuszne rozkazowi faraona, czy też sprzeciwić się władzy i chronić życie powierzonych im noworodków? Ostatecznie w swoim wyborze kierowały się bojaźnią Bożą; postanowiły nie zabijać hebrajskich niemowląt. Zamiast tego tłumaczyły, że Hebrajki różnią się od Egipcjanek – są pełne sił witalnych i rodzą, zanim położna w ogóle zdąży dotrzeć na miejsce.

Pomyślność położnych

Dzięki swojej decyzji położne nie tylko ocaliły życie, ale Bóg również nagrodził ich odwagę i okazaną Mu cześć. Obdarzył pomyślnością ich rodziny, mimo że sprzeciwiły się faraonowi. Może się to wydawać niezwykłe, lecz musimy pamiętać, że Bóg zawsze

nagradza tych, którzy postępują słusznie oraz trwają przy swoich zasadach i wartościach.

Dzisiaj ta historia uczy nas, że nie powinniśmy poświęcać naszych przekonań i zasad dla cudzych oczekiwań czy ziemskich nagród. Musimy zawsze podejmować decyzje zgodne z naszym sumieniem i dążyć do czynienia dobra, niezależnie od trudności, z jakimi przychodzi nam się mierzyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czcij swego ojca i swoją matkę, aby twoje dni były długie na ziemi, którą PAN, twój Bóg, da tobie.
>
> *— Wyjścia 20:12*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: błogosławieństwo, rodzina, Bog

Interpretacja:
Biblijny werset z Księgi *Wyjścia 20:12* przekazuje nam ważne przykazanie: *czcij ojca swego i matkę swoją*. Nakazuje ono okazywanie rodzicom szacunku i posłuszeństwa, stanowiąc jednocześnie fundament długiego i błogosławionego przez Boga życia na ziemi.

Znaczenie przykazania

W czasach powstawania Biblii – oraz w kręgu kulturowym, w którym ona powstała – ojciec i matka odgrywali kluczową rolę zarówno w rodzinie, jak i w społeczeństwie. Spoczywał na nich obowiązek wychowania, ochrony i edukacji dzieci; choć zadanie to pozostaje istotne do dziś, jego charakter uległ zmianie pod wpływem takich czynników, jak rozwój technologii czy edukacja realizowana poza domem.

Czcić rodziców oznacza uznawać ich znaczenie w naszym życiu, a także darzyć ich szacunkiem i doceniać ich wartość. Warto pamiętać, że rodzice są naszymi pierwszymi nauczycielami i mentorami; to od nich przejmujemy fundamentalne wartości, które pomagają nam stawać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziecie służyć PANU, waszemu Bogu, a on będzie błogosławić twój chleb i twoją wodę; i oddalę od ciebie chorobę.
>
> *— Wyjścia 23:25*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: błogosławieństwo, zdrowie, choroba, adoracja

Interpretacja:
Werset *Wyjścia 23:25* stanowi przykład Bożej obietnicy dla tych, którzy decydują się służyć Panu, swojemu Bogu. Dzięki temu Boże błogosławieństwo przejawia się w wielu dziedzinach naszego życia. W tym konkretnym przypadku otrzymujemy obietnicę błogosławieństwa dla naszego pożywienia: „Będzie On błogosławił twój chleb i twoją wodę”. Chleb i woda to podstawowe elementy życia, a Bóg dba o to, byśmy mieli wszystko, co niezbędne do przetrwania.

Obietnica zdrowia

Oprócz błogosławieństwa pożywienia otrzymujemy również zapewnienie, że Bóg „oddali chorobę spośród was”. Oznacza to, że ci, którzy służą Bogu, mogą cieszyć się zdrowym życiem, wolnym od chorób. Obietnicy tej nie należy jednak traktować jako gwarancji, że nigdy nie zachorujemy, lecz raczej jako zapewnienie, że Bóg zawsze będzie z nami –

nawet w czasie choroby.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*